

γένος Νινέταν Βακάρ, μεθ' ἧς εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐρωτικώτα-
τας σχέσεις. Δὲν ἔχομεν νὰ πούμε τίποτε, διότι ἄδηλα καὶ
ἀνεξερευνήτα τὰ τοῦ ἔρωτος.

Τὴν Κυριακὴν λοιπὸν τρίται ἐν Ἀθήναις γυμναστικαὶ ἐ-
ξετάσεις τῶν δύο Βαρθακείων ὑπὸ διευθύνοντα ἐξεταστήν
τὸν κ. Τερφετζήν. Βεβαίως οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι θὰ εὐρεθώ-
μεν πάλιν ἐκεῖ.

Ἡ Γεωργικὴ Ἐκθεσις τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ διοργανίσῃ
τὸν Σεπτέμβριον ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἀνεβλήθη διὰ
τὸ προσεχὲς ἔτος συμβουλῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐνέκρινε
μὲν τὴν ιδέαν ὡς ἀρίστην, ἀλλὰ ἐνεκα τῶν δημοτικῶν ἐκ-
λογῶν, ἐπειδὴ ἡ συλλογὴ κυρίως τῶν ἐκθεμάτων θὰ ἐγί-
νετο διὰ τῶν δημάρχων ἐνόμισε καλὸν τὴν ἀναβολὴν ἵνα μὴ
ναυαγήσῃ ἡ πρώτη ἐκθεσις.

Ἐν Φαλήρῳ πάλιν σκηναὶ διπλωματοφαναριωτικά.—Τί
μέκυτάξεις ἔτσι;—Τέτοια μούτρα τέτοιο θέλουν κύταγμα;
Αὐτὰ ἀντηλλάγησαν μετὰ τοῦ δευτέρου γραμματέως τῆς
ρωσικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ κ. Βαλταδζή, ὡς δὲ μπάστου-
νιὰ δεινὴ ὥρτο τοῦ τελευταίου κατὰ τοῦ πρώτου, αἵμα-
τα δὲ Ἀἰχλερ ἀπὸ κεφαλῆς καὶ μούτρων ρῦσαν, ἀνέ-
βη δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον νὰ πλυθῇ καὶ καταβάς προσήγγι-
σε τὸν ἀντίπαλον, πρὸς ὃν εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ δὲν μονομα-
χεῖ, ἐννοεῖ νὰ κτυπηθῇ. Ἐνῶ δὲ ταῦθ' ὤρμαινεν Ἀἰχλερ
κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, Βαλταδζής δορυκλιτὸς τόφρα
φοῖσκον μέγαν κατὰ παρειᾶς ἐξενάριξεν. Αὐτὰρ Κοσσονά-
κος μπατσουκλωτὸς, ὅξεια κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος ὥς Βαλ-
ταδζήν κρατήσας αὐτόν. Γυναικῶν δὲ λειποθυμῶν, διελύ-
θη ἡ ξυλοπατινάδα, φαναριῶται δὲ καὶ διπλωματιδεῖς

ὀλοφυρμένοι τὰ γενώμονα ἀνῆλθον εἰς τὰ Ὀλύμπια, ὅπου ὁ
Τόσχας προσέφερεν εἰς αὐτοὺς ἀναψυκτικά.

Τοῦ ἀγαθωτάτου οἰκογενειάρχου Ριζοπούλου τοῦ καφε-
κόπτου ἀφοῦ τοῦ ἐκρήμνισαν τὸ σπῆτι ὡς ἐτοιμόρροπον,
ἐνῶ ἐτοιμόρροπος ἦτο μόνῃ ἡ δικαιοσύνη των, τώρα δὲν ἐ-
πιτρέπουν καὶ νὰ τὸ μανδρώσῃ, δὲν ἐπιτρέπουν οὔτε νὰ
προστατεύσῃ τὴν περιουσίαν του, δὲν ἐπιτρέπουν ἀκόμη ἀπὸ
τοῦ νὰ ἐμποδισθῇ νὰ γίνῃ κοπρὼν τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον.
Καὶ καλὰ θέλουν νὰ τὸ χραμοφάγῃ ὁ κ. Βλαχόπουλος ὁ
νομομνηχανικός, χαριζόμενος εἰς ἰσχυροὺς φίλους του. Οὕτω
τούλάχιστον δεικνύει ἡ ἐπιμονὴ του καθ' ἐνός πτωχοῦ ἀν-
θρώπου, ἐκτὸς ἂν σοφώτεραι σκέψεις κάμψουν τὴν ἀμείλι-
κτον ἀδικοδικαιοσύνην του.

Ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ «Ἡμέρα» ἤρξατο δημοσιευομένη ἐπί-
κρισις τῶν Γλωσσικῶν Παρατηρήσεων τοῦ Κόντου, γραμμένη
μετὰ πολλῆς εὐφυΐας καὶ ὀρθοφροσύνης, καθ' ἣ ἡδυνήθημεν
νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τοῦ προλόγου αὐτῆς. Φαίνεται δὲ ἔργον τοῦ
ἀρχισυντάκτου αὐτῆς κ. Ἀλ. Βυζαντίου. Ἐχάρημεν πολὺ
διότι ὁ περισπούδαστος λόγιος ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς δημώ-
δους καὶ ζωντανῆς γλώσσης, ἂν καὶ ἀττικίζῃ, ἂν ὅχι κατὰ
τοὺς τύπους, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ἐν τῇ
«Κλειοῖ» ἐπίσης πρὸ πολλοῦ ἐξακολουθεῖ ἐπικρίσις τοῦ αὐ-
τοῦ βιβλίου ὑπὸ τοῦ κ. Λεββαδᾶ, ὀλίγον ἐπὶ τὸ σχολαστικώ-
τερον ὡς συνειθίζει ὁ σοφὸς λογογράφος, ἀλλὰ σχεδὸν ἐν τῷ
αὐτῷ πνεύματι. Πάντοτε ἐκ Τεργεστῆς μᾶς ἔρχεται τὸ φιλο-
λογικὸν φῶς. Ἐδῶ οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ αἰτήσῃ τι κατὰ τοῦ
κ. Κόντου. Καὶ ὅμως ἡ Ἀκαδημία εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι.
Ἡ γνώμη μας ὑπῆρξε πάντοτε ὅτι αἱ δύο τεργεσταῖαι συνά-
δελφοὶ ἔπρεπε νὰ μορφωθῶσι πρὸ πολλοῦ εἰς φιλολογικὰ πε-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 494)

Ἡ ἀνησυχία ἐξεφράζετο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της, ἡ καρ-
διά της ἀνέπεμπεν ἀναστεναγμούς, οἵτινες ἐδίωκον τὸ μει-
διάμα ἀπὸ τῶν χειλέων της. Ἐξηπλωμένη, χαυνὸς ἐπὶ τοῦ
ἀνακλίντρου αὐτῆς, παρετήρει διὰ τῶν ὕλων τὰ φθινοπω-
ρινὰ φύλλα καταπίπτοντα. Καθὼς τὸ εἶπεν ἐλογάριαζε τῆς
ῥαίς!

Καὶ ἔπειτα χωρὶς νὰ θέλῃ, ἐναντίον παντός ὀρθοῦ συλ-
λογισμοῦ, ἐσυλλογίζετο ἀκατάπαυστα τὸ μαῦρον πτηνόν,
ὅπερ εἶχε στήσῃ τὴν φωλεάν του ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου κλά-
δου τῆς πετελέας. Ἐνόμιζεν ὅτι ἔκρινε διαρκῶς τὴν λαρυγ-
γῶδη κραυγὴν, τὴν τοσοῦτῃ παρὰ δόξον ἐμποιήσασαν εἰς
αὐτὴν ἐντύπωσιν. Μάτην σκώπτουσα τὴν ἀδυναμίαν της
ἔλεγε: τί γελοία ποῦ εἰμαι! οὐδὲν ἡδύνατο νὰ ἀφαιρέσῃ

ἀπ' αὐτῆς τὴν ιδέαν ὅτι ἄγνωστός τις συμφορὰ ἤπειλε
αὐτήν.

Ὁ βαρόνος παρέστησε τὸ πρόσωπον τοῦ κωμωδοῦ μέχρι
τέλους· σπανίως ἀπουσίαζεν, ἂν καὶ ἐθεώρει μεγάλην θυ-
σίαν τὸ νὰ συμμερίζηται τὴν μοναξίαν τῆς νύμφης του.
Ἐπειτα διελογίζετο ὅτι ἔαν τώρα ἐστερεῖτο ἡδονῶν τινῶν,
ἐμελλε βραδυτέρον ν' ἀποζημιωθῇ, τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος.

Λίαν εὐπροσήγορος καὶ περιποιητικὸς, συνώδευε πάντοτε
τὴν Λουκίαν, ζητῶν νὰ διασκεδάσῃ, νὰ τὴν φαιδρύνῃ καὶ
εἶχεν ὑπὲρ αὐτῆς ὅσην καὶ ὁ ἀφωσιωμένος ἐραστὴς μέριμναν.

Μολαταῦτα, ἡ Λουκία ἔμενε τεθλιμμένη καὶ ἀνήσυχος.
Μόλις δὲ μετὰ τέσσαρας μακροῦς μῆνας λαμβάνουσα ἐ-
πιστολὴν τοῦ συζύγου της, ἤσθάνθη ἐαυτὴν ὀλίγον ἀνακου-
φισθεῖσαν.

Μετὰ εὐτυχὴ πλοῦν ὁ μαρκήσιος ἔφθασεν εἰς Βαταῦταν.
Ἐν ὀλιγωτέραις τῶν δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν, ἔλεγεν,
ἐλπίζω ὅτι αἱ ὑποθέσεις, δι' ἃς ἡ ἐνταῦθα παρουσία μου
εἶνε ἀναγκαῖα, θὰ περατωθῶσι· τότε δὲ θὰ ἐπιβιβασθῶ.

Δύο μῆνες λοιπὸν παρήλθον μέχρις ὅτου ἡ ἐπιστολὴ
φθάσῃ εἰς Γαλλίαν, ἔαν ὁ μαρκήσιος ἀνεχώρησε μετὰ δέκα
καὶ πέντε ἡμέρας ἐκ Βαταῦτας, ἐπὶ τοῦ πλοίου ἔμεινεν ἑξ
ἑβδομάδας καὶ μέλλει νὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀλίγου· ἀναμφιβό-
λως δὲ θὰ ληφθῇ ὁ ἄπτονος ἢ βράδιον νέα ἐπιστολὴ τοῦ μαρ-
κησίου ἀγγέλλουσα τὴν ἐκ τῆς Βαταῦτας ἀναχώρησίν του.

— Βλέπετε, τὰ πάντα φαίνονται καλῶς, εἶπεν ὁ βαρόνος

ριοδικά, ἀφ' οὗ πάλιν ἠδύνατο νὰ συνεχίζωσι καὶ ἐκείθεν τὸ πολιτικὸν των κήρυγμα.

Χαρακτηριστικώταται εἰκὼν ὑπηρετοῦ τῶν Ὀλυμπίων. Παραγγέλλει ἕνας καφε μέτριον καὶ βαρύν. Τοῦ φέρουν δὲ γλυκὺν καὶ βραστόν.

Ὁ πελάτης φωνάζει τὸν ὑπηρετὴν καὶ τοῦ παραπονεῖται. Θὰ εἶγινε, λέγει, σύγχυσις· δὲν θὰ ἦνε δικός του ὁ καφές. Ὁ ὑπηρετὴς πέρνει τὸ φλυτζάνι, ροφᾷ ἐξ αὐτοῦ, καὶ λέγει μετ' ἀφελείας:

— Δὲν εἶνε δικός σας αὐτός. Εἶνε γιὰ τὸ πλαγινὸ τραπέζι!

Καὶ ἡτοιμάζετο νὰ τὸν σερβίρῃ εἰς τὸ πλαγινὸν τὸν δις δοκιμασθέντα δύστηνον ἐρατεινόν.

Ο Κ. ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝ ΑΓΡΙΝΙΩ

Ἐξ Ἀγρινίου, 1 Ἰουνίου.

Σύνταξιν Ἐφημερίδος, Αἰώρος, Ν. Ἐφημερίδος, Μὴ Χάνεσαι.

Ζηνόπουλον μεταβαίνοντα εἰς Εὐρυτανίαν ὑπεδέχθη σήμερον ὥρα 7 μ. μ. λαὸς πόλεως Ἀγρινίου. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε πάνδημος, σοβαρά. Προσφώνησε Βασίλειος Ἀνδριόπουλος, διὰ σθεναρὰς δὲ φωνῆς, μετ' αὐτοῦ τὸ ἀκραιφνὲς τῶν πεποιθήσεών του, Ζηνόπουλος κατέδειξε τὰ ὁλθρὰ διὰ τὸν τόπον ἀποτελέσματα εἰς ἃ ὁδηγεῖ τὴν πατρίδα τὸ διέπον σύστημα τῆς αὐταρχίας, τῆς συναλλαγῆς, τῆς σπαταλῆς, τῆς διοικητικῆς παραλυσίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνικανότητος. Στρατός καὶ χρῆμα, χρῆμα καὶ στρατός, εἶπεν, ἐστῶσαν οἱ δύο παράγοντες δι' ὧν πατρίς δύναται ἐκπληρῶσαι προορισμὸν τῆς. Οἱ ἐπὶ καπνοῦ καὶ οἶνου φορολογικὸι νόμοι κατέπεισαν εἰς συνείδησιν Ἐθνους. Λόγος Ζηνοπούλου ἦν πλήρης ἐννοιῶν ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομεν αὐτὸν ὡς καὶ προσφώνησιν. Γεώργιος Σταΐκος συνεχάρη ἰδίᾳ Ζηνόπουλον εἰσερχόμενον εἰς τὴν πόλιν, εἰπὼν αὐτῷ οὐδὲν ἄλλο ἔχω νὰ σοὶ εἰπῶ ἢ νὰ σοὶ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλες ὑπὲρ τῶν

συμφερόντων τῆς πατρίδος μου. Λαὸς συνεχάρη Ζηνοπούλου ζητωκραυγὰς ὑπὲρ ἀντιπολιτεύσεως.

**Γ. Τριανταφυλλίδης, Ἰω. Νταγκλῆς,
Β. Ἀνδριόπουλος, Σπ. Παπαδιάννης,
Γρηγ. Σταΐκος, Γεωρ. Παπασούλος,
Ἡλ. Χαλκιοπούλος, Ἰω. Ξηνός,
Χρ. Χαμαμζῆς.**

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Ἰδοὺ καὶ μία πλαστογραφία ὑπογραφῆς ἐν συναλλαγματικῇ διὰ δραχμὰς 82. Ὁ δράστης, Λιάσκος, δικαστικὸς κλητὴρ ἐν Πειραιεῖ, εἶχεν, ὡς φαίνεται, ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς μετὰ ἁποῖον Κολιανίκον ἐν Πειραιεῖ· ὁ Κολιανίκος αὐτὸς δὲν ἦτο τὸσον καλοπληρωτὴς· ὁ κατηγορούμενος εἶχεν ἀνάγκην ἀπὸ λεπτὰ. Ἔτσι κι' ἔτσι, ἐσκέφθη, μοῦ χρεωστᾷ· ἄς τὰ πάρω λοιπὸν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μιᾶν ὥρ' ἀρχέτερα. Καὶ τὴν ἐξοφλᾷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνωτέρου Κολιανίκα. Μετὰ τινὰ καιρὸν ὁ δανειστὴς ἐγείρει ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Κολιανίκα· ἀλλ' αὐτὸς, ἀνακόπτων τὴν ἀπόφασιν, ἀρνεῖται τὸ ἐγκυρον τῆς ὑπογραφῆς του· πραγματογνώμονες ἀποφαίνονται περὶ τοῦ μὴ γνησίου αὐτῆς, ὁ κατηγορούμενος σπεύδει ν' ἀποδώσῃ τὰ χρήματα εἰς τὸν δανειστήν, ἀλλ' εἶναι πλέον ἀργά.

Ἐκ τῆς διαδικασίας—τρῖς μόνον μάρτυρες παρόντες ἐξητάσθησαν—ὑπεδείχθη ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐξετέλεσε μὲν τὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ καλῇ τῇ πίστει, ὡς ἂν ἐξετέλει τὴν ἐργασίαν του, ἀφοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, εἶχεν ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς μετὰ αὐτὸν τοῦ ὁποίου μετεχειρίζετο τὴν ὑπογραφὴν.

Ἀλλὰ μεθ' ὅλους τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ εἰσαγγελεύοντος κ. Γουβέλη κατὰ τῶν δικαστικῶν κλητῶρων, τῆς μάλιστα

εἰς τὴν νεαρὰν γυναῖκα· τώρα μέλλετε ν' ἀνακτήσῃτε τὴν εὐθυμίαν σας.

Μειδιάμιν ἐπεφάνη ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς.

— Ὅχι ἀκόμη, ἀπήντησεν.

Ἡ Δουκία δὲν εἶχεν ὀλοσχερῶς ἀνακτήσει τὸ θάρρος τῆς· ἐσυλλογίζετο πάντοτε τὸ μαῦρον πτηνόν.

KZ'

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ εἶχε δώσει τὰς ἀναγκαίας ὑπογραφὰς καὶ ἀπήντησεν εἰς πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συμβολαιογράφου ἐν πρώτοις καὶ ἔπειτα τῶν συνεταίρων τοῦ οἴκου Φιλίππου Δεβιλλιέρ καὶ Σας.

Ἄμα ἔλαθεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν του τὴν κληρονομίαν, παρέδωκεν αὐτῷ δύο συναλλάγματα εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Βατανίας παριστῶντα τὸ ποσὸν δύο ἑκατομμυρίων κατατεθέντων εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δεβιλλιέρ.

Κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γέροντος ἐμπόρου, οἱ δύο ἐταῖροι ἀνεγνώρισαν ὅτι ὀφείλουσι τρία ἑκατομμύρια εἰς τὸν κληρονόμον τοῦ Φιλίππου Δεβιλλιέρ.

Οἱ ἐταῖροι, ὅπως μὴ παρακλωθῇ ἡ πορεία τῶν ὑποθέσεων τοῦ οἴκου καὶ μὴ προβῶσιν εἰς κατεσπευσμένην ἔκκα-

θάρισιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ καταστρεπτικὴ δι' αὐτοὺς, ἐζήτησαν νὰ πληρώσωσι τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, αὐξήθην διὰ τῶν τόκων 10 0/0 μεταβληθέντων εἰς κεφάλαιον μετὰ τέσσαρα ἔτη. Ἡ αἴτησις αὐτῶν αὕτη ἐγένετο μετὰ προθυμίας δεκτὴ.

Ἀλλ' ὁ μαρκήσιος εἶχεν ἀνάγκην ἐντολοδόχου, ἵνα ἀντιπροσπεύῃ αὐτὸν ἐν Βαταυῇ καὶ ἐξελέξατο τὸν Κάρολον Σεβρὺ τὸν ὁποῖον ἐπέεισε νὰ δεχθῇ οὐχὶ ἄνευ δυσκολίας τὸ ἥμισυ τῶν τόκων τοῦ ἀφεθέντος εἰς τοὺς ἐταῖρους ποσοῦ, ἥτοι 5 0/0 ἐτησίως.

Ὁ μαρκήσιος πάντοτε γενναιοδωρὸς εὗρε τὸ εὐκόλον τοῦτο μέσον, ἵνα πλουτήσῃ τὸν πληρεξούσιόν του, χωρὶς νὰ κεντήσῃ τὴν φιλοτιμίαν του.

Ἐντὸς ἑνδεκα μόνον ἡμερῶν τὰ πάντα εἶχον διαταχθῇ, περατώθῃ, τοιουτοτρόπως δὲ ὁ μαρκήσιος εἶχε μεταχειρισθῇ καλῶς τὸν καιρὸν του.

Ὁ μαρκήσιος ἠδύνατο νὰ ἐπιβιβασθῇ ἀμέσως διὰ τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ πρὶν ἀναχωρήσῃ ἤθελε νὰ παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ Καρόλου Σεβρὺ καὶ τῆς Ζελιμᾶς. Ἄλλως ἢ ἀναχωρήσας του θὰ ἐβράδυνε κατὰ πέντε μόνον ἡμέρας.

Τὴν προτεραιάν του γάμου ἔγραψε δύο ἐπιστολάς, μίαν πρὸς τὴν μαρκησίαν καὶ ἄλλην πρὸς τὸν βαρόνον Δεσιμαίζ. Αἱ δύο αὗται ἐπιστολαὶ ἐφθασαν εἰς Πόρτ-Μαρλὺ δέκα καὶ ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην.

Ἡ εἰς τὸν βαρόνον ἀπευθυνθεῖσα περιεῖχε τὰ δύο συναλ-

ταύτης τῆς κοινωνίας, καὶ τῆς ἐπικλήσεως πάσης αὐστηρό-
τητος τῶν κ. ἐνορκῶν πρὸς αὐτὸν, φαίνεται ὅτι ἦτο τυχερὸς
ὁ ἡμέτερος κ. Ἰεροκλῆς, ἐντυχὼν ἐκεῖ, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος
ὀριθεὶς συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ κ. προσδρου,
τοῦ ἀρχῆθεν ἐντεταλμένου ὑπερασπιστοῦ ἀπαρνησαμένου τὸν
πελάτην του καὶ ἀπουσιάσαντος. Καὶ οἱ κύριοι ἐνορκιοὶ εὐμε-
νῶς ἀκροασθέντες τὰς παρακλήσεις αὐτοῦ περὶ ἐπεικειάς
ἀπήντησαν διὰ τῆς ἀθωωτικῆς των ψήφου.

‘Ο χθὲς ἐπὶ ἀναιρέσει κατηγορούμενος ποιμὴν Σωφρόνης
κηρυχθεὶς ἐνοχος μὲ ἐλαφρυντικὰς τινὰς περιπτώσεις, κατε-
δικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτὴν.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

‘Ότε τῷ 1879 ἐξελέχθη ἡ ὑφισταμένη δημοτικὴ Ἀρχὴ
ἐντολῇ αὐτῆς τότε οἱ μηχανικοὶ Σούλης καὶ Μαρκόπουλος
κατεμέτρησαν τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως εὐρεθὲν ὅτι συνεποσῶτο
εἰς δρ. 2363 ἤτοι ὀκάδας 6 καὶ δρ. 163.

Δι’ ἀδιακόπων ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν ἀρξαμένων ἀπὸ τῶν
μέσων τοῦ 1879 ἔτους, τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως συνεποσῶθη εἰς
εἴκοσιπέντε ὀκάδας. Ἰνα τις κατανοήσῃ τὴν σημαντι-
κότητα τῶν γενομένων ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν πρέπει ἀναμφι-
βόλως νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα. Τὸ σύστημα τῶν
ὕδραγωγείων, δι’ ὧν διοχετεύεται τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν ἔχει
κυρίως ὡς ἑξῆς. Ὑπάρχει ὁ μέγας ὀχετὸς τοῦ ὑδραγωγείου
ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πάρνηθος καὶ καταλήγων εἰς τὴν πόλιν,
δεχόμενος δὲ ἀμφοτέρωθεν τὰ ὕδατα πλείστων ἐγκαρσιῶν
ὕδραγωγείων. ‘Ότε κεντρικὸς οὗτος ὀχετὸς καὶ τὰ ἐγκάρσια
ὕδραγωγεῖα εὐρίσκονται εἰς βάθος 20—40 μέτρων ὑπὸ τὴν
γῆν· κατέρχεται τις δὲ ἐντὸς αὐτῶν διὰ σειρᾶς ὅλης φρεάτων.

λαγματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Βαταυίας. Ἐξοφληθέντα παρὰ
τοῦ μαρκησίου, παριστῶντα δὲ τὸ ποσὸν δύο ἑκατομμυρίων,
ἔδει νὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσιος τραπεζικοῦ οἴκου
Ρότσχίλδ μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ὕψους.

— Δύο νέα ἑκατομμύρια! ἔλεγε καθ’ ἑαυτὸν ὁ βαρόνος,
ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ταῦτα, ἐπεὶ ἐγένετο λόγος περὶ
ἑκατομμυρίων καὶ ἐπέκεινα· ὁ ἀδελφός μου λοιπὸν ἐπεβί-
βάσθη μετὰ τριῶν τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων. Ποία θαν-
μασία περιουσία! Ἐὰν εἶχον μόνον τὸ ἥμισυ! Ὅα ἴδωμεν,
ὅα ἴδωμεν!

Οἱ δὲ φαίδχροι ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐσπινθηροβόλου καὶ ἡσθά-
νετο ἐφ’ ὅλου τοῦ σώματός του παράδοξον φρικίασιν.

‘Ο Παῦλος ἔγραψεν εἰς τὴν Λουκίαν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀφοῦ προηγουμένως τελεσθῶν οἱ
γάμοι τοῦ Καρόλου καὶ τῆς Ζελιμᾶς. Ἡ ἐπιστολὴ ἦτο
πλήρης μύρου καὶ ἔρωτος.

‘Ολίγας λοιπὸν ἡμέρας εἶχεν νὰ περιμένη, ὅπως ἐπανίδῃ
αὐτὸν πλησίον τῆς.

Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπὸ μηνῶν ἐδέχθη τὸν ἀνδράδελφόν
τῆς μειδιώσα. ‘Ο Λέων ἐφάνη καταγοητευθεὶς ἐκ τῆς ἐπι-
θύσεως εἰς αὐτὴν μεταβολῆς. Ὁμίλησαν διὰ μακρῶν περὶ
τῆς προσεχοῦς ἐπανόδου τοῦ Παύλου. Ἡ μαρκησία ἀνεζω-
γονεῖτο βαθμὴδὸν, οἱ καταπεπονημένοι ὑπὸ τῶν δακρύων
ὀφθαλμοὶ τῆς ἐλάμβανον τὴν λάμπιν των, τὸ δὲ νέφος, ὅ-
περ ἐπεσκίαζε τὸ μέτωπόν τῆς, εἶχεν ἐξαφανισθῇ.

Πολλαχοῦ τὰ ὑδραγωγεῖα ταῦτα εἶναι εἰς τοσοῦτον βάθος
κατεσκευασμένα ὥστε διέρχονται ὑπὸ τὰ διάφορα ρεύματα
τοῦ λεκανοπεδίου. Ἀληθῶς ἡ πρόην δημοτικὴ ἀρχὴ εἶχε
ποιήσῃ ἐνερῆς τῆς ἐκκαθάρσεως τινῶν ἐκ τῶν ὑδραγωγείων
τούτων, ἵνα τις ὅμως εὐρίσκειται ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ
ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθάρσεως πάντων τούτων
ἔλυσεν ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχή. Ἀπόδειξις τὰ ἐκτελεσθέν-
τα ἔργα καὶ ἡ ὑπάρχουσα ποσότης τοῦ ὕδατος. Τοιουτοτρό-
πως ὡς πρὸς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν ἡ ἐκκαθάρσις ἔφθασε μέ-
χρι τῶν πηγῶν τούτου, ἤτοι μέχρι Πάρνηθος. Ὡς πρὸς δὲ τὰ
ἐγκάρσια τὰ πλείστα τούτων ἐκαθαρίσθησαν, πολλαχοῦ δὲ
ἐγένοντο καὶ ὅλως νέα ἔργα καθ’ ὅσον τὰ ὑπάρχοντα ἀρχαῖα
ἦσαν ἐντελῶς κατεστραμμένα.

Σπουδαῖαι ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο καθ’ ὅλην ταύτην
τὴν τετραετίαν ἐν τῷ ρεύματι τῆς ἁγίας Βαρβάρας, ἐν τῷ
ρεύματι τοῦ Μονοματιῦ, ἐν Χαλανδρίῳ, ἐν Βραχαμίῳ, ἐν
Καλογρέζῃ, ἐν Βαρυμπόπι, ἐν Κηφισσίᾳ καὶ ἄλλαχού. Διὰ
τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐπολλαπλασιάσθη τὸ ὕδωρ οὐ μόνον
τοῦ κεντρικοῦ ὀχετοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐγκαρσιῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται ἦσαν χαλεπώταται· α’) ὡς ἐκ τοῦ βά-
θους τῶν ὑδραγωγείων· β’) ὡς ἐκ τῶν πολλαχοῦ γενομένων
καταπτώσεων ὑδραγωγείων πρὸ αἰώνων κατασκευασθέντων· γ’)
ὡς ἐκ τῶν δυσχερειῶν ἃς παρενέβαλλον ἐκάστοτε διάφοροι
ἰδιοκτῆται διὰ τῶν κτημάτων τῶν ὁποίων διήρχοντο τὰ ὑ-
δραγωγεῖα· τοιουτοτρόπως εἰς πᾶν βῆμα ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ
συνήντα τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ προσωρινὰ μέτρα· δ’) ὡς ἐκ τῶν
ἐν ὄρχ χειμῶνος αὐξανόμενων ὑδάτων ἐν τοῖς ὑδραγωγείοις·
ε’) ὡς ἐκ τῆς ἰλῦος τῆς ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας συσσωρευθείσης
καὶ στερεοποιηθείσης ἐντὸς τῶν ὀχετῶν· ς’) ὡς ἐκ τῆς ἑλλεί-
ψεως μεγάλων ὑδραυλικῶν μηχανημάτων ἀπαραιτήτων εἰς
τοιαῦτα ἔργα· ζ’) ὡς ἐκ τῆς ἑλλείψεως νόμου, δυνάμει τοῦ
ὁποίου νὰ δύναται ὁ ἄνθρωπος ἀποζημιῶν τοὺς ἰδιοκτῆτας κατὰ
τὸ Σύνταγμα νὰ ἐργάζεται ἀκωλύτως ἐν τοῖς κτήμασιν αὐ-

Ἀλλὰ τοῦτο ἦν ταχεῖα λάμπις εὐθυμίας, στιγμιαία αἰ-
θρία ἐν οὐρανῷ θυελλώδει.

Πέντε ἡμέραι παρήλθον, ἔπειτα ἕτεροι πέντε, μετὰ
ταῦτα μία ἀκόμη ἐβδομάς.

Ἡ Λουκία εἶχεν αἰσθανθῇ ὅτι οἱ φόβοι τῆς ἐπανήρχοντο
καὶ περιέπεσαν ἐκ νέου εἰς τὰς ζοφερώτερας σκέψεις τῆς.

Μάτην ὁ ἀνδράδελφός τῆς προσεπάθει νὰ τῇ ἐμπνεύσῃ
θάρρος, οὐδὲ ἡδύνατο καὶ νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐκ τῆς νάρκης.

Ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας μεγάλαι τρικυμίαι ἐπη-
κολούθησαν καὶ λόγος ἐγένετο περὶ πολλῶν θαλασσίων δυ-
στυχημάτων. Ἀλλ’ οὐδὲν εἰσέτι ἐγνωρίζετο ἀκριβὲς καὶ ἀ-
νεμνόντο εἰδήσεις.

‘Ο βαρόνος ἀπέφευγε νὰ κάμῃ λόγον εἰς τὴν νύμφην του
περὶ τῶν διαδιδόμενων τούτων φημῶν. Ἀλλ’ ὡς δὲ ἡ νεαρὴ
γυνὴ ἔμενεν ἀναίσθητος εἰς πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο νὰ τῇ εἴπῃ, δὲν
τὸν ἤκουεν αὐτόν.

Κατὰ πᾶσαν πρωτὰν ὁ Λέων ἀνεγίνωσκε τὰς εἰς Πόρ-
Μαρλὺ ἀφικνουμένας ἐφημερίδας, ἀναμείνων πάντοτε νὰ εὕρῃ
ἐν αὐταῖς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ἀτρομήτου»,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐπιβίβασθῇ ὁ Παῦλος. Μετὰ μεσημ-
βρίαν διατάξας νὰ ζεύξωσι τοὺς ἵππους εἰς τὸ ὄχημα με-
τέβη εἰς Παρίσιους, ἵνα λάβῃ πληροφορίας.

Εἶχον ἤδη καταγραφῇ πλείω τῶν εἴκοσι ναυαγίων, ἀνη-
κόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας. Τοῦτο ἀπωλέτη αὐταν-
δρον, τοῦ ἄλλου ἐσώθη τὸ πλήρωμα· ἀλλὰ δὲν ἐγίνωσκον

τῶν χάριν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν καὶ νὰ ἀποκτᾷ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰ ὑδραγωγεῖα ἑδάφος. Τοῦτο εἶναι τοσοῦτον ἀληθές, ὥστε ἡ κυβέρνησις εἰσέγαγε τοιοῦτον νόμον ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης συνόδου τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ ἐπιψήφισις τοῦτου δὲν ἐπετεύχθη.

Ὅτι δὲ αἱ δυσχερεῖς αὗται ἄπχσαι ὑπερβινικήθησαν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀπόδειξις ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος, ἥτις ἀναμφισβητήτως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς παρούσας ἀνάγκας οὐ μόνον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ δήμου τοῦτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλὴν ἀκόμῃ χρόνον ἡ ποσότης αὕτη δὲν θέλει εἶσθαι δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἄς ἐνθυμηθῇ ἕκαστος τί ἔπασχεν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τοῦ 1879 ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὕδατος, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὸ θέρος, ὅτε σπανίως ὑπῆρχε συγχρόνως εἰς πάντα τὰ τμήματα τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρίστατο ἡ ἀνάγκη ν' ἀποκόπτηται τὸ ὕδωρ ἐξ ὧν τῶν τμημάτων καὶ συγκεντρῶνται εἰς ἓν, καὶ τότε πάλιν ὄχι ἐπαρκές.

Ἄς ἐνθυμηθῇ ἕκαστος ποσάκις ἐπεσκέπτετο τὸ Δημαρχεῖον ἱκετεύων ὀλίγας σταγόνας ὕδατος διὰ τὴν οἰκίαν του.

Ἄς ἐνθυμηθῇ ἕκαστος ὅτι αἱ ὁδοὶ δὲν κατεδρέχοντο.

Ἄς ἀναπολήσῃ ἕκαστος εἰς τὴν μνήμην του ποσάκις ἡ σίζυγος, ὁ ὑπρέτης, ἡ παιδίσκη αὐτοῦ ἐταξείδευεν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως πρὸς προμήθειαν ὕδατος, ἃς ἀναπολήσῃ τὰς αἵματηρὰς συγχρούσεις αἰτίνες καθ' ἑκάστην ἐλάμβανον χώραν περὶ τὰς δημοσίας κρήνας.

Σήμερον τοῦναντίον δὲν εἶνε ἀνάγκη πολλῶν λόγων διὰ νὰ ἐξετάσῃ τις τὴν κατάστασιν τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ὕδατος· διότι, καὶ αἱ κρῆναι τῶν ἰδιωτῶν ἀδιακόπως ρέουσι καὶ αἱ δεξαμεναὶ αὐτῶν εἰσὶ διηνεκῶς πλήρεις. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων κρηνῶν ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἄπειρον πλῆθος αὐτῶν εἶνε τοσοῦτοι

τίτλοι ἐπιτυχίας αὐτῆς. Διότι ἐνθυμούμεθα τὴν μίαν ἐκείνην κρῆνην ἐν Γερανίῳ, τὴν ἄλλην ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων, τὴν βρύσιν τοῦ Τάτση, τὴν τοῦ Κολωναίου, τὴν τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐνὶ λόγῳ τὰς πέντε ἡ ἐξ ἄλλας ἀκόμῃ, ἐν ᾗ σήμερον δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν πάσῃ γωνίᾳ ὑπάρχει καὶ μία κρῆνη καὶ ἐν πάσῃ ὁδῷ σειρά ὅλη κρηνῶν.

Δὲν ὑπάρχει πλέον τμήμα συνοικίας τῆς πόλεως τῆς κεντρικῆς ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ μὴ ὑπάρχωσι τοσούτοι κρῆναι, ὥστε νὰ προκαλῶσι τῷ ὄντι τὸν δροσισμὸν τοῦ διαβάτου· καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νέαι διακλαδώσεις πλείσται καὶ ἀναγκαιοτάται ἐγένοντο, δι' ὧν διωχετεύθη τὸ ὕδωρ ἐν ἀφρονίᾳ καὶ εἰς τὰ ἀπώτερα σημεῖα τῆς πόλεως—κάτωθεν τοῦ Γκαζ μέχρι τοῦ Ρούφ καὶ τῶν Βυρσοδεψείων, ὕψισθεν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ μέχρι τῆς συνοικίας τῆς ἀγίας Μαρίας καὶ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, μέχρι τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου γεφύρας τοῦ Δαμασκηνοῦ, μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Νεκροταφείου, τῶν κήπων τῶν Ἰλισσίδων Μουσῶν, τῆς συνοικίας Βαθρακονησίου, τῆς Σκοποβολῆς, τῶν ἄκρων τοῦ Κολωναίου, τῶν ἀπωτάτων ἄκρων τῆς Νεαπόλεως, ὀπισθεν τοῦ λατομείου Στρέφη, μέχρι Πατησίων, τῶν ἄκρων τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος, καὶ τῆς Κασίδας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς πόλεως, ὡς πρὸς δὲ τὰ χωρία εἶνε γνωστότατον ὅτι ἐν μὲν τῷ Χαλανδρίῳ κατοικοῦμένῳ ὑπὸ 130 περίπου οἰκογενειῶν ὑπῆρχε μία μόνη καὶ αὕτη ἐλεσινὴ κρῆνη, ἥδη ἐτέθησαν ἄλλαι δύο, ἐν δὲ τῷ Ἀμαρουσίῳ μία μόνη ἐπίσης κρῆνη ὑπῆρχεν ἐν τῷ κέντρῳ διὰ τὰς ἀνάγκας 300 οἰκογενειῶν, αἱ δὲ γυναῖκες ἠναγκάζοντο νὰ διέρχωνται διὰ μέσου τῆς πλατείας καὶ τῶν Καφφενείων ὅπως ὑδρεύωνται. Νῦν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διοχετεύσασα καὶ νέα ὕδατα, κατεσκεύασεν ἐξ νέας δημοτικὰς κρήνας μετ' ἀφθόνου ὕδατος εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ χωρίου. Ἐν τῷ χωρίῳ Κηφισσιᾶς κατοικοῦμένῳ ὑπὸ 200 περίπου οἰκογε-

εἰσέτι τὸ σύνολον τῶν ἀπωλειῶν καθ' ἑκάστην ἀνεφέροντο νέαι καταστροφαί. Περὶ πολλῶν πλοίων δὲν εἶχον εἰδήσεις, ἐν οἷς συγκατελέγετο καὶ ὁ «Ἀτρομήτος», πλοῖον ἀνῆκον εἰς τὸν ν. Δέπρεξ, ἓνα τῶν πλουσιωτέρων ἐφοπλιστῶν τῆς Χάδρης.

— Ἄς περιμείνωμεν, ἃς περιμείνωμεν, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ βαρόνος Δεσιμαίς.

Ὁ «Ἀτρομήτος» ἀπωλέσθη; Ὁ μαρκήσιος εὔρε τὸν θάνατον ἐν τοῖς κύμασι τῆς μαινομένης θαλάσσης; Ὁ βαρόνος μόλις ἐτόλμα νὰ σκεφθῇ τοῦτο, οὐχὶ διότι ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν ἐλύπει, ἀλλὰ διότι τοῦ ἐδίδε ἀφορμὴν νὰ σκέπτεται παραδόξα πράγματα, διότι διέβλεπε μέλλον λαμπρὸν, τὴν πραγματοποιήσιν ζυφεροῦ πόθου.

Ἐσκέπτετο ἥδη περὶ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ μέσου ἵνα καταστῇ ὁ ἀπόλυτος κύριος τῆς μεγάλης περιουσίας τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ. Ἦτο τοῦτο δυνατόν; Διατί ὄχι; Ἐθεώρει ἑαυτὸν ἱκανὸν διὰ πάντα, ἰσχυρὸν, ἀρκούντως αὐθάδῃ, ὥστε νὰ μὴ δειλιάσῃ πρὸ οὐδενός. Ἐτερος ἢ ὁ Λέων ἤθελε καταπτοῖνθαι ὑπὸ τοιαύτης σνέψεως, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐτρόμαζε διὰ τοσοῦτω μικρὰ πράγματα· ἐὰν δὲ δὲν ἐπέμενεν εἰς τὸν σκέψιν ταύτην, ἐὰν μάλιστα ἀπεμάκρυνε ταύτην ἀφ' ἑαυτοῦ, ἔπραττε τοῦτο διότι δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμῃ βέβαιον τί περὶ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐφοβείτο διάψευσιν τῶν ἐλπίδων του.

— Ἄς περιμείνωμεν, ἃς περιμείνωμεν, ἐπανέλαβεν.

Ἡμέραι τινὲς παρῆλθον ἀκόμῃ.

Πρωτὰν τινὰ ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι τῆς πρώτης ἐφημερίδος, ἣν ἤνοιξεν, αἱ λέξεις αὗται «ναυάγιον τοῦ Ἀτρομήτου» προσέβαλον τὴν ὁρασίν του.

— Τέλος πάντων! ἐψιθύρισε.

Καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς ἀπαστράπτοντας συγκεκινημένος ἀνέγνω ἀπλήστως.

Δύο ναῦτας τοῦ «Ἀτρομήτου» συνήγαγεν ἐκ τῆς θαλάσσης πλοῖον τι τῆς Ἰνδικῆς ἐταιρίας, ὅπερ καὶ αὐτὸ πολὺ ὑπέστη ἐκ τῆς τρικυμίας, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν ἐξαρτημάτων του.

Οἱ δύο ναῦται, οἱ μόνοι ἐπιζήσαντες ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ «Ἀτρομήτου», ἀφοῦ ἤχθησαν εἰς Πλυμούθην, ἐπεβίβασθησαν ἐπὶ ἐμπορικῷ πλοίῳ, ὅπερ τοὺς ἔφερεν εἰς Χάδρην. Αὐτοὶ ἀφηγήθησαν τὸ ναυάγιον τοῦ «Ἀτρομήτου».

Τὸ πλοῖον ἔπλεε πλησίον εἰς τὰ ὕδατα τοῦ κόλπου τῆς Γουινέας καὶ ἐμελλε νὰ διέλθῃ τὴν γραμμὴν τοῦ Ἰσημερινοῦ, ὅτε πάραυτα μεγάλα νέφη ἐσχηματίζοντο ἐν τῷ ὁρίζοντι, εἴτα ἀνέρχοντο, ἐξετείνοντο καὶ ἐκάλυπτον ἐλόκληρον τὸν οὐρανόν. Ὁ ἄνεμος ἤρξατο πνέων βιαίτατος. Ἀστραπαὶ διασχίζουσαι τὰ νέφη διεσκέδαζον εἰς τὸ ἄπειρον μεγάλας λάμψεις πυρκαϊᾶς· ὁ κεραυνὸς ἐμυκάτο, ἀναμειγνύων τὰς τρομερὰς βροντὰς τῶν μεμακρυσμένων περιστροφῶν του μετὰ τῶν μυκηθμῶν τῶν ἀγρίων κυμάτων, καταπιπτόντων σωρηδὸν τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δέ. Ἡ καταιγὶς δὲν

νειών δύο μόνον δημοτικαὶ κρῆναι ὑπῆρχον, ἡναγκάζοντο δὲ αἱ χωρικαὶ νὰ ἐκκινῶσιν ἐκ τῶν ἀλωνίων καὶ μετὰ δοιοπορίαν 1) 4 τῆς ὥρας νὰ διέρχωνται διὰ τῶν καφρνείων καὶ τοῦ στρατώνος, ἵνα λάβωσιν ὑδρίαν ὕδατος ἐκ τῆς κρήνης τοῦ πλατάνου. Ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ κατεσκεύασεν ἐξ ἀκόμῃ κρήνας εἰς διάφορα κεντρικὰ σημεῖα τοῦ χωρίου.

Ἐν τῷ γραφικωτάτῳ χωρίῳ τῶν Νέων Λιόσιων εἶνε γνωστόν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὑδραγωγεῖον, οἱ δὲ κάτοικοι ὑδρεύοντο ἐκ τινων φρεάτων, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείας Ἀμαλίας πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διοχέτευσιν ὕδατος εἶχε ναυαγήσει καὶ πᾶσα πλέον πρὸς τοῦτο σκέψις εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ, καὶ τὸ χωρίον, στερούμενον τοῦ πρώτου στοιχείου τῆς ὑπάρξεως, ἤρξατο τελευταῖον ἀπειλούμενον.

Νῦν δὲ ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχὴ, ἀνευδότης ἐργασθεῖσα, ἀνεκάλυψε κτήματα ὑδροφόρα κάτωθεν τοῦ χωρίου Καματεροῦ, μετέφερε σωρείας σιδηρῶν σωλήνων εἰς τὸ χωρίον Νέα Λιόσια καὶ ἤρξατο πρὶ τινος χρόνου ἀφοῦ ἐχωροστάθμισε τὸ ἐδάφος ἀνασκάπτουσα αὐλάκα εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγου κρῆναι δημόσιαι θέλουσι στολίσαι καὶ τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ εἶδε ρέον ὕδωρ.

Συνεπεῖα δὲ τούτου ἐνῷ πρὶ τινος τὰ τοῦ χωρίου κτήματα ἐπωλοῦντο κατὰ στρέμμα, σήμερον πωλοῦνται κατὰ πῆχυν.

Βεβαίως ἡ μέλλουσα δημοτικὴ ἀρχὴ πολλὰ ἔχει καὶ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἀκόμῃ ὡς πρὸς τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα· πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅπως εἰ δυνατόν διοχετεύσῃ ποταμὸν ὕδατος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτε ἡ ὄψις τῆς πόλεως ἐντελῶς μεταβληθῇ.

Ἡ παρούσα ὅμως δημοτικὴ ἀρχὴ ἔπραξεν ὅ,τι ἀνθρωπίνως ἦτο δυνατόν καὶ ἐπέβαλλον αἱ κατεπίγουσαι τοῦ δή-

μου ἀνάγκαι. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐδαπάνησεν ἱκανὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ ἀπολογισμοὺς ἔδωκε καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ ἐνεκρίθησαν. Ἔργα δὲ τοιαῦτα δὲν γίνονται διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων. Ἐὰν δὲ ἄλλως εἶχον τὰ τοῦ Κράτους, βεβαίως τοῦτο ὄφειλε νὰ ἔλθῃ εἰς σπουδαίαν ἐπικυρίαν τῆς πρωτεούσης αὐτοῦ, ἥτις ὑπὸ τσοσούτων πιέζεται ἀναγκῶν. Ἀλλὰ περὶ τούτου καθὼς καὶ περὶ ἄλλων τινων ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς θέλομεν διαλάβει ἐν ἄλλοις ἀρθροῖς.

Φιλόδημος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Ὁράν, 13 Ἰουνίου. Ὁ Σὸ-Σλιμὰν ὑπετάγη ταῖς γαλλικαῖς στρατιωτικαῖς ἀρχαῖς. Συνεπεῖα τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ εἰρηνοποίησις τοῦ Νοτίου Ὁράν θεωρεῖται ὡς ἐντελής.

Βερολῖνον, αὐθημερόν. Ἡ Γερμανικὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν κατάργησιν τῆς ξένης δικαστικῆς δικαιοδοσίας ἐν Τυνιδί.

Πετρούπολις, αὐθημερόν. Προσέγγισις ἐπαισθητῇ ἐπραγματεύθη μετὰ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἀφ' οὗ τοῦ ὁ λόρδος Δύφφρεϊν ἐποίησατο τὰ σχετικὰ τῆς εἰσακτέας μεταρρυθμίσεως διαδήματα.

Παρίσιον, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 423. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,07. Τουρκικὸν δάνειον 11,25. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 368,..... Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.31.

ἐπέσκηψεν εἰσέτι. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπισκῆψῃ μετὰ τηλικαύτης μανίας καὶ βιαιότητος, οἷαν δὲν εἶδον ἀπὸ εἰκοσαστίας εἰς τὰ μέρη ταῦτα.

Αὐτοστιγμὴ τοῦ πλοίου τὰ ἐξαρτήματα, ἥτοι ἱστία, κεραιαί, τὸ ἀνώτατον τῆς πρῶρας μέρος, παρεσύρθησαν, τὸ πηδάλιον, οἱ ἱστοὶ τοῦ συνετρίβησαν. Καταληφθὲν αἷνης ὑπὸ λαίλαπος· περιστρέφετο, ἐπεπῆδα ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὑψηλοτέρων κυμάτων ὡς ἐν πορείᾳ περιστροφικῇ. Ἐντὸς τοῦ πλοίου ἡ σκηνὴ ἦν σπαραξικάρδιος· αἱ κραυγαὶ τῶν κραυγάζοντων δὲν ἤκούντο· ἐδῶ θρῆνοι μεμιγμένοι μετὰ τῶν κραυγῶν τρόμου καὶ ἀπελπισίας, ἐκεῖ κατάραι, ἐπιφωνήσεις μεμιγμέναι μετὰ τῶν μανιωδῶν κραυγῶν τῶν ἄλλων. Ἐκρημνίζοντο διὰ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ σαρωθῶσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ἡ σύγχυσις ἦν γενικὴ. Ἡ φωνὴ τῶν ἀρχηγῶν συνιστώντων τὴν ἡρεμίαν ἐξηφανίζετο ὑπὸ τῶν συριγμῶν τῆς τρικυμίας. Ἡ θάλασσα ἔτυπτε μανιωδῶς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ τρόπις ἔτριζε μέχρι τοῦ ἀντλου. Οὐδεμίᾳ ἐδίδετο διαταγὴ, ἐπεὶ δὲ ἦν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ.

Τὸ πλοῖον ἐγκαταλείφθη εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν κυμάτων, χωρὶς νὰ δυνήθῃ μάλιστα ν' ἀντιπαλαίσῃ κατ' αὐτῶν. Ἐπεκράτει τέλος ὁ τρόμος εἰς ὅ,τι ὑπῆρχε φρικαλεώτερον.

Ἀμέσως τρομερὸς τριγμὸς ἠκούσθη ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὁ «Ἀτρόμητος» ἐρρίφθη ἐπὶ τῶν ὑφάλων. Πάραυτα

ἀνατιναχθεὶς ὑπὸ τρομεροῦ κλύδωνος ἐπανάπεσεν ἐκ νέου ἐπὶ τῶν ὑφάλων. Τὴν φορὰν ταύτην ἐν μέσῳ τοῦ τριγμοῦ τῆς τρόπις ἐφ' ὧν τῶν ἀρμῶν ἐγένετο ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ πλοίου οἷον τις ἐκρηγὶς τρομερὰ. Τετέλεστα. Ὁ «Ἀτρόμητος» εἶχεν ἀνοιχθῇ καθ' ὅλον τὸ μῆκος του. Δεύτερος κλύδων ἰσχυρότερος τοῦ πρώτου ἀνείναξεν αὐτὸν ἀκόμῃ, ἀλλὰ κατεκλίθη λοξῶς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὡς ὁ κλυδωνομάντις οὐ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ συνθλάται.

Φωναὶ ὡς αἱ τῶν πνιγομένων ἐκραύγασαν : Βοηθῶμεθα !

Ἐν ἀναρρίξει δὲ τὸ ὕδωρ κατέκλυσε τὸ σκάφος· ὤρμησαν πρὸς τὰς λέμβους, ἀλλὰ δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν ν' ἀποσπᾶσιν αὐτὰς ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου. Ὁ «Ἀτρόμητος» κατεβυθίσθη καὶ ἐγένετο ἄφαντος ὑπὸ τὰ ἀφρόεντα κύματα. Πρὸς στιγμὴν ἐωράθησαν κεφαλαὶ ἀνορθούμεναι, βραχίονες ταρασσόμενοι, ἔπειτα οὐδέν. Ὁ ὠκεανὸς περιέστρεψε τὰ πτώματα, ἀπερ κατεβίβρωσκειν ἐντὸς τοῦ ζοφεροῦ πυθμένος του.

Δύο ναῦται νηχόμενοι, παλαίοντες κατὰ τῶν κυμάτων, ἔσχον τὴν ἀπροσδόκητον εὐτυχίαν νὰ συναντήσωσι τὸν σημαντήρα, οὗ δραξάμενοι μετ' ἀπέλπιδος ἐνεργείας κατάρθωσαν νὰ διασωθῶσι.

Μόλις μετὰ τεσσαράκοντα τέσσαρας ὥρας οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ ἀνεῖλκυσθησαν ὑπὸ τοῦ πληρώματος ἀγγλικοῦ πλοίου. Ἐξηντηλήμενοι, ἐξησθενισμένοι, θνήσκοντες ἐκ πείνης καὶ δίψης οἱ δύο δυστυχεῖς δὲν εἶχον πιθανῶς πλέον τῶν δύο ὥρων ζώην. (ἀκολουθεῖ)